

Predikan: Skärtorsdagen

9 april 2020

Emil Holmgren

Text från Matteusevangeliets 26:e kapitel (26:17–30)

Medan de åt tog Jesus ett bröd, och efter att ha läst tackbönen bröt han det, gav åt sina lärjungar och sade: "Tag och ät, detta är min kropp." Och han tog en bägare, och efter att ha tackat Gud gav han den åt dem och sade: "Drick av den alla. Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse. Jag säger er: nu kommer jag inte att dricka av det som vinstocken ger förrän den dag då jag dricker det nya vinet med er i min faders rike."

Predikan

Idag på Skärtorsdagen går vi in i de tre heliga påskdagarna. Skärtorsdagen, Långfredagen och Påskdagen.

Det som händer de här dagarna är själva hjärtat i den kristna tron.

Idag på Skärtorsdagen går vi tillsammans med Jesus upp i den övre salen i Jerusalem. Vi sitter med där runt bordet med Petrus och Judas och Johannes och alla dom andra. Och vi ser och hör hur Jesus ger oss den största gåvan. Han ger sig själv till oss. Detta är *min kropp, utgiven för dig*. Nattvardens stora mysterium.

Att få nåden att tillhöra en kristen gemenskap som samlas runt den uppståndne för att ta emot honom i nattvardens är något stort.

Och därför så smärtsamt när vi just nu inte kan samlas och fira mässa som vi brukar.

För en tid sedan pratade jag med en präst som hade blivit allvarligt sjuk och inlagd på sjukhus. Hon fick vara kvar en lång tid på sjukhuset. Och hon berättade att efter en tid började hon att längta mycket efter att få ta emot nattvarden. Och hon blev så glad när en sjukhuspräst kunde komma till henne så att hon fick ta emot.

Hon blev förvånad över sin egen reaktion: jag hade inte tänkt på att nattvarden betydde så mycket för mig!

Kanske kan den här tiden bli så för någon av oss också. Att Gud i våra hjärtan bereder ett rum för den dag när vi åter ska få ta emot Nattvardens gåvor. Att den längtan och väntan vi upplever nu bereder rum för en ännu större glädje den dag när vi åter kan samlas till Herrens måltid.

Till dess: Så viktigt att påminna sig själv och varandra: Jesus är redan hos dig, hos mig. Inte bara i detta rum, på söndagen. Utan också i det rum du befinner dig i nu. I alla rum är Kristus den osynlige gästen.

Vi sjunger ju om det här i Skattkiste-sången här på söndagarna. Det är från början en bön av det irländske helgonet och biskopen Patrick:

Kristus är framför mig, bakom mig, över mig och under mig.

Kristus är med mig, i mig, runtomkring, du bor i mig.

Omger hela mig, morgon, dag som natt